

Митрополит Порфирије: Мир не одговара професионалним креаторима конфликта

Осећам потребу и обавезу да свима који живе у миру у нашем региону укажем на одређене узнемиравајуће појаве које захтевају заједничко разматрање у светлу добробити свих”, истиче митрополит Порфирије.

У ауторском тексту, датом новинској агенцији Танјуг 15. децембра 2020. године, Митрополит загребачко-љубљански Порфирије изражава жаљење што очување мира на простору постјугословенских држава и међусобна сарадња не одговарају „професионалним креаторима конфликта“ и скреће пажњу да реагује у својству православног архипастира у Хрватској и Словенији, који по природи ствари, учествује и у питањима опстанка и духовног просперитета српског народа на територијама тих држава, као и у изграђивању његовог, у хармонији, суживота са другима на територијама тих држава. Преносимо ауторски текст митрополита Порфирија:

Црно-бели свет познатог и прљавог медијског казалишта

Послање Цркве Христове, да изграђује мир и поверење међу људима и народима, доживљавам као свој лични задатак и суштински део одговорне службе коју, у мери сопствених скромних моћи, вршим. Због тога осећам потребу и обавезу да свима који живе у миру у нашем региону – посебно у Хрватској, Србији, Републици Српској и Босни и Херцеговини – укажем на одређене узнемиравајуће појаве које захтевају заједничко разматрање у светлу добробити свих, а посебно младих нараштаја и будућих поколења.

Наиме, преко интернет портала и других јавних гласила, како у наведеним земљама тако и шире, оглашавају се личности које, не водећи рачуна о напорима које ради општег добра и напретка међуљудских односа у региону предузимају државне власти Републике Србије, доносе анализе, предлоге и закључке који, уместо да добронамерне напоре препознају, признају, помогну и охрабре, раде управо супротно. У том циљу очигледно програмску улогу има текст Соње Бисерко који је на порталу Дојче Веле (DW) дана 13. децембра објављен под насловом „РС као ратни плијен од којег Србија не одустаје“. У њему се методом игнорисања и кривотворења политичких намера и резултата српског државног врха свесно промовише утисак о поларизованим односима у региону, што затим кроз ланчану медијску харангу води обесмишљавању реалног напретка у разрешавању, до скоро, неразмрсивих гордијевих чворова регионалне политичке свакодневице.

Коме је, дакле, у интересу да мир у Републици Српској и Босни и Херцеговини, утврђен и међународним уговорима загарантовани поредак после двадесет пет година, поремети и покрене нови ратни пожар? И чему, односно коме, служи злонамерно и апсурдно тумачење по коме је Република Српска узрок нестабилности региона? Подсетимо се мудрих речи блаженопочившег патријарха Иринеја које истовремено и констатују и опомињу: „Никоме не треба да смета Република Српска. Никоме не треба да смета што народи у Републици Српској и у Босни и Херцеговини данас живе у миру. Изгледа да некоме ипак смета. Не треба да будемо неко кога је издалека лако покренути помоћу даљинског управљача!“

У светлу реченог не треба посебно објашњавати што на указану појаву реагујем превасходно у својству православног архипастира у Хрватској и Словенији, који по природи ствари, поред осталог, учествује и у питањима опстанка и духовног просперитета српског народа, као и у изграђивању његовог, у хармонији суживота са другима, на територијама ових држава. Опасност од медијског стварања „црно-белог света“ у контексту свеопштег осећаја сложености и неизвености, коју је у познојугословенско доба

пророчки исказало истоимено остварење загребачке групе „Прљаво казалиште“, нужно укључује и опасност од стигматизације Србије у јавној сфери и тиме дискредитације њене улоге у комуникацији и партнерству са управо оним политичким ентитетима у којима је српска мањина, благодарећи конструктивним напорима матице и добрим дијалошким околностима, остварила одређени напредак. Важи, наравно, и обрнуто када су у питању други народи и мањине. Стога изражавам дубоко жаљење што очување мира на нашем простору и тиме неговање сарадње постјугословенских држава међусобно, а у конкретном случају са Србијом, посебно у циљу побољшања положаја свих мањинских заједница, Срба, Хрвата и других, не одговара „професионалним креаторима конфликта“ различитих фела и профила. У том смислу се бојим да ова оркестрирана кампања против Републике Србије, њеног Председника и њене Владе и безмало читавог српског народа, може угрозити видљиве помаке на плану успостављања међусобног разумевања и тако вратити региону стање политичких тензија.

Као да извођачи кампања намерно игноришу напоре које, на пример, овде у Хрватској, ради општег добра и напретка предузимају државне власти и заједница српског народа на успостављању међусобног поверења и напретка, и истоветним резултатима које кроз сатрудништво и сарадњу постижу Влада Србије и хрватски народ који тамо живи. Ти подухвати, покренути ради решавања проблема мањинских заједница, благотворно утичу на успостављање поверења између две државе, али и доприносе миру, не само између Срба и Хрвата, него и наше браће муслимана и свих који овде живе.

На жалост, као и увек „професионални креатори конфликта“ инсистирају на поларизацијама, на поделама, на сукобима, притом увек дискредитујући једну страну, како би свако ко има жељу да изграђује мостове и превазилази евентуалне неспоразуме са том страном, у најмању руку, унапред био обесхрабрен. У њиховом дискурсу данас је та страна Србија и њени политички лидери, а сутра, ако затреба, по истој матрици може бити било која влада, држава или било који председник из нашег окружења. У сваком случају, сценарио је јасан, продуцент је исти, улоге су подељене, глумци су свима добро познати, режија је монотона, али је представа за неупућене, а нарочито злонамерне, ефектна: сви су губитници, добитници су само „професионални креатори конфликта“.

Имајући све то на уму, и верујући да изложена деструктивна настојања неће имати пресудног утицаја на наше међуљудске и међунационалне односе, остајем да са својом богољубивом заједницом у Епархији загребачко-

љубљанској и свим људима добре воље Христа Богомладенца, чије Рођење са радошћу ишчекујемо, коленопреклоно молим да Он, као Бог мира, сачува мир за све!

У Загребу,

15. децембра 2020. године

Митрополит загребачко-љубљански

Порфирије

spc.rs